

บทที่ 4

สรุป

จากการไปสำรวจความพึงพอใจของประชาชนในท้องถิ่น เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์พื้นบ้าน (ผ้าขาวม้าห้าสี) หมู่ที่หนึ่ง (1-2-3) และได้นำข้อมูลทั่วไปมาคิดเป็นร้อยละมีดังนี้ เป็นเพศหญิงจำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 57 % เพศชายจำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 43 % เป็นวุฒิการศึกษาต่ำกว่า ม.3 จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 25 % วุฒิการศึกษา ม.3 จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 32 % วุฒิการศึกษา ม.ศ.5 หรือ ม.6 จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 29 % วุฒิการศึกษาสูงกว่า ม.6 จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 14 % รายได้ต่ำกว่า 20,000 บาท/ปี จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 36 % รายได้ 20,000 - 50,000 บาท/ปี จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 39 % รายได้สูงกว่า 50,000 บาท/ปี จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 25 %

ตารางที่ 4.1 แสดงความถี่และร้อยละเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไป	ความถี่	ร้อยละ
1.เพศ		
-หญิง	57	57
-ชาย	43	43
2.วุฒิการศึกษา		
-ต่ำกว่าม.3	25	25
-ม.3	32	32
-ม.ศ.5 หรือ ม.6	29	29
-สูงกว่า ม.6	14	14
3.รายได้		
-ต่ำกว่า 20,000 บาท/ปี	34	34
-20,000 -50,000 บาท/ปี	39	39
-สูงกว่า 50,000 บาท/ปี	25	25

ที่	หัวข้อประเมิน	ระดับความพึงพอใจ		
		$\bar{x}$	S.D.	ความหมาย
1	คุณภาพของผ้าขาวม้าห่าสี	4.5	0.6	พึงพอใจระดับมาก
2	การทอผ้าขาวม้าห่าสีเป็นการอนุรักษ์ ภูมิปัญญาท้องถิ่นของหมู่บ้าน	4.3	0.8	พึงพอใจระดับมาก
3	ผ้าขาวห่าสีทำให้หมู่บ้านมีชื่อเสียง	4.2	0.7	พึงพอใจระดับมาก
4	ความต้องการของประชาชนที่ต้องการใช้ผ้าขาวม้าห่าสี ในเทศกาลต่างๆ	4.1	0.7	พึงพอใจระดับมาก
5	ราคาที่จำหน่ายผ้าขาวม้าห่าสีมี	3.9	0.8	พึงพอใจระดับมาก
6	สถานที่ที่ทำการทอผ้าขาวม้าห่าสีมีความเหมาะสม	3.9	0.7	พึงพอใจระดับมาก
7	การเข้าร่วมกิจกรรมของประชาชนในหมู่บ้าน	4	0.7	พึงพอใจระดับมาก
8	เครื่องมือในการทอผ้าขาวม้าห่าสีมี	3.8	0.9	พึงพอใจระดับมาก
เฉลี่ย		4.1	0.7	พึงพอใจระดับมาก

จากตารางพบว่าความพึงพอใจของประชาชนในท้องถิ่นเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์พื้นบ้าน (ผ้าขาวม้าห่าสี) ในหมู่บ้านหนองกระทุ่ม (หมู่ 1,2,3) อ.เดิมบางนางบวช จ.สุพรรณบุรี ประจำปี 2549 ณ บ้าน

หนองกระทุ่ม หมู่ 1-2-3 ต. หนองกระทุ่ม อ. เดิมบางนางบวช จ.สุพรรณบุรี มีความพึงพอใจในภาพรวม อยู่ในระดับพึงพอใจมาก ($\bar{X} = 4.1$ S.D. = 0.7) เมื่อแยกรายข้อเรียนตามลำดับค่าเฉลี่ยพบว่า ข้อที่ ชาวบ้านมีความพึงพอใจในระดับมาก ได้แก่ คุณภาพของผ้าขาวม้าห้ำสี ($\bar{X} = 4.5$ S.D. = 0.6) รองลงมาได้แก่ การทอผ้าขาวม้าห้ำสีเป็นการอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นของหมู่บ้าน ($\bar{X} = 4.3$ S.D. = 0.8) รองลงมาได้แก่ ผ้าขาวห้ำสีทำให้หมู่บ้านมีชื่อเสียง ($\bar{X} = 4.2$ S.D. = 0.7) รองลงมาได้แก่ ความต้องการของประชาชนที่ต้องการใช้ผ้าขาวม้าห้ำสีในเทศกาลต่าง ($\bar{X} = 4.1$ S.D. = 0.7) รองลงมาได้แก่ การเข้าร่วมกิจกรรมของประชาชนในหมู่บ้านมีส่วนร่วม ($\bar{X} = 4.0$ S.D. = 0.7) รองลงมาได้แก่ สถานที่ที่ทำการทอผ้าขาวม้าห้ำสี ($\bar{X} = 3.9$ S.D. = 0.7) รองลงมาได้แก่ ราคา ที่จำหน่ายผ้าขาวม้าห้ำสี ($\bar{X} = 3.9$ S.D. = 0.8) และ เครื่องมือในการทอผ้าขาวม้าห้ำสี ($\bar{X} = 3.8$ S.D. = 0.9)